

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן מאיר זנדמן ז"ל

בן מינדל ודוב

נולד בדנציג

בתאריך כ"ז באייר תרפ"ז, 29/5/1927

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

י"ג באדר ב' תש"ח, 24/3/1948

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 2 שורה: 6 קבר: 3

הותיר אחריו אישה

בן 21 בנופלו

קורות חיים

בן מינדל ודוב, נולד ביום כ"ז באייר תרפ"ז (29.5.1927) ב"עיר החופשית" דנציג. בן שמונה נתייתם מאמו. גדל באווירה של התגברות הנאציזם. בילדותו הוכה ברחוב בקת רובהו של קצין נאצי על שסירב להצדיע, לפי הצו, לתהלוכה נאצית ולקרוא "הייל היטלר", והודיע שגם להבא לא יצדיע. בהיותו בן 12 העפיל ארצה עם אביו ושני אחיו ואחרי ארבעה חודשי נדודים על פני הים ושלושה גירושים מחופי הארץ הגיעו אליה מיד לאחר פרוץ מלחמת-העולם השנייה, ורק לבושם לעורם. מאיר הוכנס למוסד- הילדים "אהבה" בקרית ביאליק. עד מהרה סיגל לעצמו את השפה העברית.

שני אחיו הגדולים התנדבו למלחמה בנאצים, ונפלו בשבי. מאיר הצליח להשיג אישור שכבר מלאו לו 18 שנים, וכך נתקבל לצבא בהיותו בן 15 וחצי בלבד. הוא שירת כתותחן בהגנה נגד-מטוסים של חיפה. אחרי

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שנתיים עלה בידי אביו לשכנע את שלטונות הצבא שגם עתה עוד לא מלאו
למאיר 18 שנה.

הוא שוחרר ועבר לשרת כנוטר בסדום ואחר-כך במשטרת תל-אביב.
בשעות הפנאי עסק במוסיקה ובציור בצבעי-מים ונתגלו בו סימני כשרון.
עם התגברות הדיכוי הבריטי הצטרף לתנועת מחתרת, זנח את עיסוקיו
האמנותיים, עבר לירושלים, עבד בפקידות והשתתף בפעולות המחתרת.
לפני נישואיו הפסיק את פעילותו הלוחמת, אך לא ויתר לגמרי על מלחמה
ומסירות-נפש למען השחרור. "אין דבר", "היה אומר, "מוות רגיל לא יהיה
לי. או בחבל על הצוואר או בקרב כמו גיבור."

ביום החלטת עצרת האו"ם על חלוקת הארץ, 29.11.1947, כאשר
השמחה אחזה בתושבים היהודיים, היו בידו כל התעודות הדרושות כדי
לנסוע עם אישתו לאמריקה, לבקר אצל קרובים לפי הזמנתם. למראה
השמחה ברחובות תל-אביב אמר: "מה אשמח היום, מי יודע מה יביא לי
המחר, ואת הארץ לא אעזוב אף לזמן קצר. אחרים בשבילי לא יילחמו".
הוא התייצב בין הראשונים לשורות ה"הגנה" וביצע כל מה שהוטל עליו.
יום לפני מלאות השנה הראשונה לנישואיו הקדים למסור לאישתו את
השי ליום-השנה ולא גילה לה שהוא יוצא למשימה מסוכנת. ביום י"ג
באדר ב' תשי"ח (24.3.1948) יצא עם חבריו ללוות שיירה לעטרות. ליד
שועפט הותקפה השיירה על-ידי המון ערבי וכל אנשיה נפגעו. מאיר היה
בין הנופלים, לאחר שעמד בגבורה מול מאות אנשי האויב. נקבר
בסנהדריה בירושלים.

ביום ט"ז בחשוון תשי"ב (15.11.1951) הועבר למנוחת-עולמים בבית-
הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.